

[Anne Grete Holmsgård]

at huslejen bliver højere, end den ville være blevet med en rentesikringsordning. Det har vi fået sort på hvidt i et tykt bilag under behandlingen af byfornyelsesloven, hvor det til en del menneskers overraskelse, bl.a. til den tidligere boligministers overraskelse, viste sig, at allerede efter 4-5 år bliver huslejen ved indeksbelåning højere, end den ville være blevet med en rentesikringsordning efter de regler, der var foreslået i byfornyelsesloven, og som nu bliver dem, saneringsloven også skal køre efter. Det finder jeg yderst problematisk, for hvad er det så, der sker? Man siger til folk: ja men I kan jo se, at der er en ikke alt for vanvittig høj husleje her i starten, og det kan I måske klare. Men efter 4-5-6 år står de med en husleje, som de ikke kan klare, og så har de ikke nogen mulighed for at blive genhuset igen, fordi denne ret udløber efter 2 år.

Jeg har ikke noget imod, at man indfører indeksslån, og jeg har specielt ikke noget imod det, hvis man samtidig over skattesystemet fjerner de muligheder for skatteunddragelse, der stadig væk er for pensionskasser og lignende institutioner. Så bliver det faktisk en rimelig mulighed. Jeg har noget imod, at man indfører indeksslån på de betingelser, der gælder nu, hvor man ikke sikrer, at huslejeniveauet ikke bliver højere, end det ellers var blevet, for det bliver det helt klart.

Jeg vil gerne sige om hele lovforslaget, at det, der skete under andenbehandlingen, hvor SFs ændringsforslag om at fastholde tidsfølgeplanerne på saneringsområdet røg ud, for os gør, at det er umuligt at stemme for dette lovforslag. Det er ikke nok at henviser til, at der er bestemmelser i kommuneplanloven, der sikrer, at man skal have en tidsfølge i saneringen.

Københavns kommune, som jo er den største kommune, også med hensyn til sanering, og hvor der også har været de største problemer og formentlig vil være det fremover, har ikke nogen kommuneplan og får det ikke det første par år. Derfor er det fuldstændig urimeligt, at man hiver pligten til at have en tidsfølgeplan i forbindelse med sanering ud af lovforslaget.

Det, Københavns kommune vil tage dette som et signal om, er, at nu kan man godt skrotte alle de indsigelser, der har været fra lejerne i årenes løb om, at man ikke har nogen tidsfølgeplan, for nu står det jo ikke

længere i loven, at man skal lave en sådan. Kommunen har ganske vist ikke i det sidste par år overholdt loven på dette område, men nu har man fået det blå stempel på, at der slet ikke er nogen lovparagraffer, man skal overholde. Det er for os et meget væsentligt argument for ikke at stemme for.

Det andet argument er det, jeg har nævnt vedrørende de almennyttige andelsboliger, hvor vi ikke ønsker at blive taget til indtægt for den politiske holdning, der ligger i det, nemlig at man ikke ønsker de almennyttige andelsboliger i de ældre kvarterer. Det tredje er de problemer, jeg har nævnt omkring husleje forholdene i forbindelse med den måde, man har indført indeksbelåning i sanerings-sager på.

Vi er udmærket klar over, at der også ligger nogle reelle forbedringer, nemlig på genhusningsområdet, men vi kan ikke støtte et lovforslag, der indeholder direkte forværringer og nogle problemer, som er helt uoverkuelige for lejerne.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 64 stemmer mod 56; 2 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2-9
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 110 stemmer; 14 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var: